

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ"חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת מִטּוֹת - פְּנִינָה אֶל הַטּוֹב הַצָּפוּי

"וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי ה' (במדבר לג,ב)"

אבל דבר אחד היה ברור לו, הוא מתרחק והולך מהעיר שבה שבע מרורות וצרות. לכן שאל בכל פעם כמה כבר התרחקו מהעיר המוצא. לעומתו, האב אמנם ידע כמה רע היה לבן בבית, אבל עם זאת הוא כבר יכול לתאר לעצמו את האושר הצפוי לו מעתה ואילך, כי הכיר במעלת השידוך שעשה. לכן הוא שאל מה המרחק שעוד נותר, עד המקום שבו צפויים לבנו ימים טובים ומאושרים.

"עתה", אומר המגיד מדובנה, "יובן היטב הפסוק הנ"ל, מבחינת בני ישראל דמתה יציאת מצרים ליציאתו של הבן מבית אמו החורגת. הם עדיין לא ידעו מה היא קדושה, אבל מה היא ארץ ישראל ומהם חיי תורה. אבל הם ידעו כמה רע היה להם במצרים, לפיכך הייתה יציאת מצרים לגביהם בבחינת "מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם - דהיינו כל מטרת המסע הייתה "למוצאיהם", לצאת ולברוח ממצרים.

לעומתם, משה רבינו ידע כמה טוב יהיה להם בארץ ישראל, ומה נהדר יהיה לחיות על פי התורה בקדושה ובטהרה. לכן נאמר "וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם", כלומר כל יציאתם הייתה למען המטרה של "לְמַסְעֵיהֶם" - לנסוע ולהגיע לחיים של תורה בארץ הקודש. הוא ידע כמה היה קשה להם במצרים, ואף על פי כן ידע שהטובה הצפויה להם היא מעלה הרבה יותר גדולה מעצם היציאה מבית עבדים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

נאמר בתחילת הפרה: "וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי ה', וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם (במדבר לג,ב)". ויש להבין מה פשר שינוי הסדר, תחילה נאמר "מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם (במדבר לג,ב)", ובסוף נהפך הסדר ונאמר "מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם"?

מבאר המגיד מדובנא על פי משל: מעשה בילד שהתייתם מאמו, והאב נשא אשה אחרת. הבן הצעיר לא מצא שפה משותפת עם האם החורגת וכל שנות נעוריו היו מלאות צער ותוגה. כאשר התבגר הילד נסע האב למקום רחוק כדי למצוא שידוך הגון לבנו. אכן אחר זמן מה שב האב לביתו ובפיו בשורה, הוא מצא לבנו אשה טובה מבית טוב ואף כבר נקבע תאריך לחתונה.

כאשר התקרב מועד החתונה יצאו האב ובנו לדרך, בעגלה עמוסה בגדים כלים ומתנות. העגלה לא הרחיקה לצאת מן העיר והחתן פנה אל העגלון: "כמה קילומטרים כבר התרחקנו מהעיר?" והעגלון השיב לו. וכך היה חוזר ושואל מדי פעם את העגלון כשהוא מבקש לדעת כמה התרחקו מהעיר שממנה יצאו. גם האב הטריד את העגלון בשאלות דומות. אך בניגוד לבן ששאל כמה התרחקו מעיר המוצא, שאל האב מהו המרחק שעוד נותר עד תום הנסיעה.

פשר ההבדל בניסוח שאלותיהם, נעוץ בהבדל יסודי במהלך מחשבתם. לבן לא היה מושג על אודות האושר הצפוי לו כי הוא לא הכיר את הכלה ואת משפחתה.

העלון מוקדש להצלחת

ישי בן גילה יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני יראת שמים יאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב קסירר אפרים וב"ב כולל ברסלב אילת חיים בן בכוריו י.מ.ש. כדורי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה יפית בת ג'ינה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'יליט אורן בן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא 8 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גורר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בן רחל ברכה נחום בן כירה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחמה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

19/07/2014

כ"א תמוז תשע"ד

פרשת מטות

הפטרה: "דברי ירמיהו" - ירמיה א

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:15	20:27	19:08	
21:12	20:28	19:24	ת"א
21:16	20:29	19:17	ח"פ
21:12	20:26	19:24	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – שבת בבית-מלון

שאלה ?

כאשר אדם מתארח בבית-מלון בשבת, על אלו דברים עליו להקפיד?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

מותר לאדם המקפיד לאכול בשר חלק על פי חומרת מרן הבית יוסף, להתאכסן במלון, שבמשך השנה מבשלים בשר כשר שאינו חלק, ואין צריך לחשוש לפליטת הכלים. מקורות: ראה לרמ"א (יו"ד סימן ס"ט). וכן פסק ההראש"ל בשו"ת יחיה דעת ח"ה (סימן לב), ובשו"ת יביע אומר ח"ה (חיו"ד סימן ג) והתיר מכח ספק ספיקא דשמא לא היה הבשר במקולין בשר, שהותר ע"י מיעוץ ומשמוש, ושמא עכ"פ בהמה זו הותרה בלי מיעוץ ומשמוש, ושמא הלכה כדעת המתירים. ע"ש. וכ"כ הגאון רבי מאיר מאזוז שליט"א ירחון אור תורה (אדר ב תשנ"ז עמוד תקנ) וכתב, הגם שלדידן הספק השני ליתא, דבימינו מוכרים את הבשר שעושים בו נפיחה בחותמת כשר, ובשר שאין בו סירות כלל בחותמת חלק, מ"מ עדיין יש ס"ס, שמא אם היו עושים הגבהה (כדעת מרן) הייתה ג"ג הסיכא ניתקת, ואת"ל אינה ניתקת, שמא הלכה כהמכשירים. ע"ע להה"כ בירחון הנ"ל (אדר א תשס"ה סימן סה). וכן הדין באדם המוזמן לאירוע באולם, שמבשלים בו בדרך כלל לאירועים בשר כשר שאינו חלק, מותר לו כעת לאכול בשר חלק באותם כלים אף ללא הכשרה.

קיום נדר

את המעשה הבא סיפרה גב' אוהיון לגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א: לאמא שלה ל"ע לא התקיימו ילדיה. כאשר נולד הבן השלישי, הלכו לקברו של רבי חיים הגדול זיע"א להתפלל, ושם נדרו נדר: "אם הבן הזה יחיה, אזי כשהוא יגיע לגיל שלוש, יגזרו את שערותיו ליד הקבר של רבי חיים זיע"א, ושם יערכו סעודת הודיה גדולה".

הבן השלישי הזה אכן נשאר בחיים, אך בהגיעו לגיל שלוש שנים, נשכח מהם הנדר שנדרו ליד קברו של הצדיק. בוקר אחד, נשמעו לפתע נקישות בדלת. על הסף עמד הצדיק רבי חיים פינטו הקטן זיע"א. הוא שאל את בני הבית: "האם גרה כאן גברת מויאל?" בני הבית השיבו בחיוב.

"סבי", המשיך הצדיק, "רבי חיים פינטו זיע"א, בא אליי בחלום הלילה, ואמר לי לבוא אל הבית הזה, כי כאן נדרו נדר לגזור את שערות הילד על ציונו, ושכחו לקיים את נדרם. לכן הוא מבקש, כי תבואו עוד היום אל קברו לקיים את הנדר שנדרתם, לגזור את שערות הילד ליד קברו".

ולא עוד, אלא שרבי חיים הקטן זיע"א הוסיף ואמר להם: "הבן הזה יחיה-יחיה". בכפל לשון. בני המשפחה באותו רגע זכרו אכן בנדר שעשו, ועוד באותו יום הלכו אל ציונו של רבי חיים הגדול, וגזרו שם את שערותיו של הילד, שברכת הצדיק נתקיימה בו לאריכות ימים ושנים.

חמרת השבועה

הגאון הקדוש רבי ניסים ביתאן זצ"ל מג'רבא היה יושב על התורה והעבודה. היות ולא רצה ליהנות מכתרה של תורה, מצא הוא את פרנסתו ממכירת אריגים. הצדיק היה קונה צמר ונותן לערבי אחד לארוג ממנו אריגים. הערבי היה מביא לרב את האריגים, והרב היה משלם עבור עבודתו ומוכר את האריגים, וכך היה מתפרנס בדוחק רב עבור בני משפחתו, ובלבד שיוכל להמשיך ולעסוק בתורה הקדושה בקדושה ובטהרה.

באו ואמרו לרב: "דע לך, שהערבי מרמה אותך. הוא גונב ממך צמר, ומוכרו. אינו משתמש בכולו לאריגה". אבל הרב מיאן להטות אוזן לדיבה, והאמין לערבי, שאינו מועל באימון ואינו שולח יד. ברם, הרינונים לא פסקו. דורשי טובתו של הרב באו והעידו שהערבי מוכר מן הצמר והביאו שמות הקונים, מועדים ומחירים.

ניכרים היו דברי אמת. קרא הרב לערבי, והלה הכחיש את הדברים מכל וכל, נשבע בכל הקדוש לו וזעק חמס על החשד בכשרים והטלת הרב. אמר לו הרב: "אף אני לא האמנתי למוציאי הדיבה - וגם כעת איני משוכנע ברעתך. לפיכך, לא אחדל לסחור עימך". נהרו פניו של הערבי...

"אבל", הוסיף הרב ואמר, "מכיוון שנשבעת באלוקים, אף אני אמסור לפניו את דיני. אם אומנם מעלת בצמר ומכרת ממנו, יענישך כרשעתך. ואם שקר ענו בך, לא יקרר כלום. מן השמים יוכיחו הצדק עם מי". לא עברו שלושה ימים, והערבי מת מיתה חטופה. נרעשו הכל, הקונים באו והודו, שקנו סחורה גנובה, הוברר שהערבי מעל, ושם שמים התקדש בקרב יהודים ונוכרים כאחד!

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
תורה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

הגאון רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל - נולד ב-כ"ב בטבת ה'תרע"ג (1913) בגרודנא שבליטא. למד בצעירותו בישיבת 'שער התורה'. בשנת ה'תרצ"ו עלה לארץ ישראל שמו הטוב שהלך לפניו הביאווה ללמוד בישיבת לומז'ה שבפתח תקווה, שם הנחיל תורה לתלמידים. בשנת ה'תש"ד (1944), עם הקמתה של ישיבת פוניבז' על ידי הרה"ג יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, נקרא על ידו לעמוד בראשות הישיבה, ובמשרה רמה זו כיהן עד ליום פטירתו.

אהבת התורה שלו לא ידעה גבולות. את כל גאונותו וכוחותיו השקיע רבי שמואל בתורתו, ובמסירות נפש נלחם על אמיתה של כל סברא ועל כל דרך ישרה ובהירה בהבנת עומק הסוגיות. בלימודו הרגישו הנוכחים את חדוות התורה. ניחן בכושר הסברה מעולה. רבים נמשכו לשיעוריו. נפטר ב-כ"ז בתמוז ה'תשל"ט (1979) מהמחלה הידועה. חי כ-66 שנים. ציונו בחלקת שומרי שבת בבני-ברק.

אביו: ר' מיכל דוד (שימש כמורה הוראה). **אשתו:** מרת אסתר (בתו של הרב צבי פסח פרנק). **בנו:** ר' מיכל דוד (מכהן כר"י וילקומיר באשדוד). **בנותיו:** מרת גיטה מלכה (נשואה לרב יצחק הקר, ר"י גרודנא - באר יעקב). מרת שרה (נשואה בנישואים שניים לר' צבי רוטברג, ר"י בית מאיר). מרת רינה. **מרבתי:** ר' שמעון שקופ (תלמידו המובהק). **חברותא:** ר' יצחק זאב סולובייצ'יק

מתלמידיו: ר' גרשון אדלשטיין (ר"י פוניבז'), ר' מרדכי שלמה ברמן (ר"י פוניבז'), ר' ברוך דב פוברסקי (ר"י פוניבז'), ר' בן ציון רבנוביץ (האדמו"ר מביאלא), ר' דב צבי קרלנשטיין (ר"י גרודנא), ר' יצחק הקר (חתנו, ר"י גרודנא בבאר יעקב), ר' יהודה עדס (ר"י קול יעקב), ר' ברוך ויסבקר (ר"י בית מתתיהו), ר' דוד יצחק מן (ר"י כנסת חזקיהו), ר' יגאל רוזן (ר"י אור ישראל), ר' גבריאל יוסף לוי (ר"י באר התורה), ר' אליהו ברוך פינקל (מראשי ישיבת מיר), ר' ניסים טולדנו (ר"י שארית יוסף) ועוד רבים.

מספריו: ישיעורי הגר"ש רוזובסקי • חידושי רבי שמואל • ישיעורי רבי שמואל • קובץ זיכרון שמואל.

פעם הגיע אליו יהודי אחד מירושלים ואמר, שהוא מבקש לדבר אתו כמה דקות, כי הנה יש לו בת שהגיעה לפרקה, ומציעים לה שידוך בחור אחד מישיבת פוניבז' והוא חפץ להתעניין על הבחור. התחיל היהודי הלז לשאול את ראש הישיבה מספר שאלות:

הוא רוצה לדעת כמה שעות ביום הבחור לומד, איך שמירת הזמן שלו ואיך שמירת הסדרים, ואם הוא מגיע לתפילות בישיבה, ואיך ההשתתפות שלו בשיעורים, ואם הוא שואל כעניין, ואם הוא מבין, מה שעונים לו... וכו'. אחר שקיבל תשובות המניחות את דעתו, הודה לראש הישיבה שהקדיש לו מזמנו ועמד ללכת לדרכו.

אמר לו ר' שמואל, בעדינות ובאצילות נפשו: "ראה נא, עד עכשיו אתה שאלת אותי שאלות, שמא תרשה לי, יקירי, לשאול אותך כמה שאלות. הנה מדברך הבנתי, שאתה מתעניין בדבר שידוך לבתך, ואתה נראה מרוצה מאוד מכל מה ששמעת, כי אתה כנראה מבין שזה כל מה שהבת שלך צריכה לדעת, באיזה שעה בדיוק הוא מגיע ל"סדר", ואם הוא יורד לעומק הסברות וכו', אך אני חושב, שיתכן שאת בתך מאוד מעניין לדעת, אם הבחור הזה בכלל... בן אדם".

"היה מן הראוי, שתשאל אותי כמה פעמים בשבוע הוא מצחצח שיניים, אם בכלל... האם נעים לשבת לידו... ואיך הוא מתנהג בחדר האוכל, האם הוא מגיע ראשון ולוקח את המנה המשובחת, או שאחרי מנחה הוא לא רץ כל כך מהר לחדר האוכל, אלא יושב עם חברותא ולומד ומנצל את הזמן, והוא בא בסוף ואוכל מה שנשאר, ומה קורה אם קנקן השתייה שעל השולחן נגמר וצריך למלאותו שוב, האם הוא זה שתופס את הקנקן ורץ למטבח להביאו מלא, או שהוא יושב ב"סבלנות" זמן רב וממתין, עד שמישהו אחר יעשה זאת..."

"האם הוא נכנס מידי פעם למטבח להודות להם על טרחתם עבורו? ואיך הוא מתנהג כאשר האוכל לא ערב לחיכו, האם הוא בכל זאת אוכל, ואחר כך ניגש למטבח לומר 'תודה רבה האוכל היה טוב', שהרי שעות רבות עובדים להכין לו את ארוחותיו, או שהיום הוא לא אוכל, רק יורד לקיוסק וקונה ממתקים?"

"הנה הגעת למסקנה שהוא שקדן, שמא תברר כיצד הוא מתנהג, כאשר הוא מסיים לימודו בשעה מאוחרת בלילה, כאשר חבריו כבר ישנים מקודם, האם הוא מוריד את נעליו טרם בואו ומחזיקם בידי, כדי שלא יתעוררו, או שהוא נכנס בקול רעש גדול בשעה זו, ובבוקר האם הוא מסדר את מיטתו, או שמא הוא משאיר את חדרו מפוזר מתחילת הזמן ועד סופו".

"אני חושב", אמר ר' שמואל, "שהדברים הללו מאוד צריכים לעניין את בתך, כי אם הוא מפונק, שלא חושב על סביבתו, יבא בצהריים מהכולל הביתה, והיא הרי כבר מהבוקר עבדה להכין לכבודו ארוחת צהריים, והוא מגיע, ומתיישב לאכול, והאוכל לא יהיה בדיוק כמו שהוא חשב ומה שהוא רצה. ואז יעוות פניו באי שביעות רצון בולטת - האם תתנחם בתך במחשבה, על מה שאמר לה אביה לפני שעשו את התנאים, שהוא היה אצל הרב רוזובסקי ור' שמואל אמר לו שהוא שקדן בתורה? כמה מסכתות גמע? האם הוא מבין את דברי התוספות? דברי ר' עקיבא איגר? האם זה מה שיעניין אותה? הרי שהדבר, שצריכים לתת את הדעת בראשונה, האם הוא בן אדם".

מיועדנו היה בחור צעיר, תלמיד בישיבה ידועה והיה מתמיד גדול. כשהגיע זמנו להינשא מצא ב"ה בחורה יראת שמיים, בעלת מידות טובות, חכמה ונאה ממשפחה טובה והם באו בברית האירוסין. כעבור שבוע וחצי, כאשר ביקרה הבחורה בבית ארוסה חשה בראשה ולא הייתה מרוכזת. היא שאלה אם תוכל לקבל כוס מים וביקשה לנוח מעט. הוריו הביטו זה בזה בדאגה. הבחורה אמרה לארוסה, כי אינה חשה בטוב ומעולם לא הרגישה כך והלה דאג מאוד.

חודש לאחר האירוסין נפגשה עמו לפי בקשתה ואמרה: "יש לי משהו לספר לך. גילו בראשי את המחלה הנוראה". הבחור חש שהוא עומד להתמוטט, ואז היא הוסיפה: "אבין אם תחליט לבטל את השידוך". "על מה את מדברת?!", קרא, "ספרי לי, מה אומרים הרופאים". "לא חשוב. תדבר עם הוריי והם יעזרו לך לקבל החלטה נכונה". הבחור חזר לביתו המום והסתגר בחדרו. הוריו חשו, שמשוהו אירע לו והחלו לדובבו. "ארוסתי חלתה במחלה!", אמר. האם בכתה, והאב אחז בכתפי בנו. הם עודדוהו והניחוהו לנפשו.

הוא ישב נסער בחשיכה, עד שנרדם. כשהתעורר אמרה אמו: "זה לא נראה לך מוזר, שמיד לאחר האירוסין היא קיבלה את המחלה?!" - "נפלאות מאיתנו דרכי הגורל", ענה. האם הוסיפה: "כבר בפגישת האירוסין היא נראתה חיוורת. הם ידעו והסתירו". "זה מסביר", המשיך האב, "מדוע הם סגרו איתנו מהר בלי להתמקח". "אבא ואמא", קרא הבחור, "אתם חושבים, שאעזוב אותה במצב הזה?!". "היה כאן מקח טעות", השיב אביו, "אתה מאורס רק חודש. אנחנו רק רוצים בטובתך".

הבחור חזר לשיבתו וניסה לשקוע בלימודו ולהתנתק ממועקתו. מדי יום התקשר לשאול בשלום ארוסתו. ערב אחד ענתה אם הארוסה: "מדוע אתה מתקשר, הרי השדכן התקשר בשם הוריי והודיע, שביטלתם את השידוך?!". "רק לי יש זכות לבטל את השידוך, ואיני מבטלו!", קרא בהתרגשות. האם נתנה לבתה את הטלפון והבחור אמר: "כעת החלטתי סופית שנתחתן, וביחד נתמודד עם כל הקשיים".

הוא חזר לביתו והודיע להוריו, שהוא נחוש להינשא לארוסתו. ומיד החל מסע לחצים מצד כל בני משפחתו, שטענו, כי אין להכניס ראש בריא למיטה חולה. הוריו ביקשו, שילך לרב גדול שיכריע כיצד ינהג, ונקבו בשמו של הרב עובדיה יוסף זצוק"ל. הבחור השיב: "בגלל כבודכם אני מסכים, אבל אל תטענו אחר כך, שאני מסרב לתלמיד חכם". לאחר תפילת שחרית אצל הרב עובדיה, נכנסו הורי הבחור לחדרו כדי לספר לו על המקרה. לאחר שיצאו נכנס הבן.

הרב עובדיה התעניין באיזו ישיבה הוא לומד והיכן הם אוחדים בלימוד. הבחור השיב, ולאחר מכן אמר לרב את שם ארוסתו והרב בירכה באריכות. ואז פניו קדרו והוא אמר: "אביך תלמיד חכם והוא תולה בך תקוות רבות. כעת הוא שרוי בצער וחש שנפלת בפח". והוסיף: "אתה יודע שאין תוקף הלכתי למסיבת אירוסין?". הבחור אישר. הרב השמיע את הטענה, שמשפחת הארוסה ידעה על מחלתה ולא גילתה. הבחור אמר: "איני סבור כמותם. ייתכן, שחשה ברע אבל לא ידעה".

"למה אתה מתעקש?!", הקשה הרב. "היא בחורה טובה ויראת שמיים ובדיוק כמוה רציתי, ואיני מוכן לוותר עליה, רק מפני שחלתה. אני חש שהיושב בשמיים בוחן אותי". הרב החזיק את ראש הבחור והקשה שוב. הבחור השיב בבכי ונדהם לראות, שהרב עובדיה בוכה עמו. לאחר מכן הרב נישקו, סטר לו באהבה ואמר: "אתה תתחתן איתה, וה' ייתן לכם רפואה שלמה! היא תהיה אישה יראת שמיים ויחד תעמידו דור ישרים מבורך. היא תגמול לך עשרת מונים! ויתקיים בך 'בטח בה לב בעלה'. כעת קרא להורייך".

הבחור יצא דומע וקרא להוריו. הרב אמר להם: "בנכם יינשא עם ארוסתו ואתם לא תתנגדו". לאחר מכן ציטט גמרא המוכיחה, שבנושא נישואין לא חל כיבוד אב ואם. הוא סיפר להורים: "העמדת פנים, שאני מתנגד לו ושאלתי שאלות קשות, ונוכחתי, שאכן עליו להתחתן עמה ותהיה להם ברכה". הרב עובדיה החל לחלק לאב עשרות סטירות ונתן את ברכותיו האינסופיות לרפואה שלמה והצלחה בבניין עדי עד. הבחור והוריו יצאו מופתעים ונרגשים. ההורים התנצלו בפני הורי הארוסה על הביטול ויישרו את ההדורים.

הארוסה עברה ניתוח בראשה בהצלחה מרובה והחלה להחלים. תקופת האירוסין התארכה לכמעט שנה, ולבסוף נערכו נישואין ברוב פאר והדר על ידי הרב עובדיה, שהתרגשותו ניכרה על פניו וסטירות אהבתו לחתן לא פסקו. הרב בירך את הכלה בבריות שלמה והוסיף: "החתן שלך לא ויתר עלייך, וכשהיה אצלי עמד במבחן, שהיה קשה יותר מהסמכה לרבנות, ולכן תגמלי לו טובה כל חיך".

בני הזוג הקימו בית לתפארת והביאו לעולם שמונה ילדים יראי שמיים. האישה נרפאה לגמרי ממחלתה. הבעל למד בכולל ונעשה ר"מ בישיבה חשובה. הם חיתנו את רוב ילדיהם וזכו לנכדים, אבל סיפורם לא תם. לפני תריסר שנים חלה הבעל בטרשת עורקים קשה. רגליו שותקו, והוא ישב על כיסא גלגלים, כשהוא מניע את ראשו ואצבעות ידיו בלבד.

אשתו התפטרה מעבודתה וטיפלה בו במסירות נפש מופלאה בעזרת בני משפחתם. בכל אירוע משפחתי, הרב עובדיה הגיע ובירך את האישה, שיהיה לה כוח לשאת בעול. כאשר הרב עובדיה נפטר הגיע הבעל ברכב מיוחד ללוויה הענקית, וכאשר ירד והתנהל אחר מיטתו, דמע בעיניו ואמר: "יהי רצון שתמשיך לברך משמיים את כל בית ישראל, כפי שבירכת אותם בחיך. תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביה בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר אורה בת נעימה ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל דינאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל
--	--	---	--

לע"נ

תנצב"ה